

indbefattet 3,050 Rbd. i personlige Tillæg. Jeg er imidlertid ikke vis paa, at denne Sum er rigtig; men det skal jeg ikke gaae videre ind paa. Jeg skal betragte i Henhold til, hvad jeg har ytret, tillige have anført Alderstillaag; men her møder en Vanskelighed, som det idetmindste for mig har været umuligt at overvinde. Afseet fra det ikke ringe Arbejde, det vilde have været at lægge de forskellige Alderstillaag sammen, som ere bevilgede i Loven, og derefter opsummere dem, er der tillige Bestemmelser dertil, om hvilke jeg ikke har kunnet sige, om det er Alderstillaag, eller ei. Jeg sigter herved til Bestemmelserne for de Professorer, som ikke have faaet deres fulde Gage i Henhold til § 4 i Lov af 12te Januar 1858, men have maattet lide et Afdrag paa Grund af § 3 eller § 11; og hvorledes man deraf vil ubfinde, hvad der er Alderstillaag og hvad der ikke er Alderstillaag, har for mig været en uopløselig Gaade; jeg har derfor indskrænket mig til, at kun det som er personligt Tillæg, bliver anført, og har foreslaaet, at det skulde stee deels ved den første Udgiftspost a, og deels ved den 7de Udgiftspost, hvor Tilfældet er af samme Beskaffenhed. Det er et personligt Tillæg, som er givet en af Professorerne; og som efter min Mening bør fremtræde som personligt Tillæg. Jeg kommer dernæst til det Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille under Nr. 2, som i mine Tanker har en større Betydning. Det hedder nemlig i Lovforslaget, efter at der først er sagt, at det er Gager og Lønninger efter Loven af 12te Januar 1858: „hertil udenfor Lovens Bestemmelser Lønningstillæg til Beløb i Penge 420 Rbd.“ Jeg skjøner nu ikke rettere, end at det er en ganske særegen Maade at motivere et Lønningstillæg paa ved at sige, at det er givet udenfor Gageringslovens Bestemmelser. Det har hidtil været antaget, at Grunden til, at man ønsker Gageringsloven, er den, at Rigsdagen skal kunne undgaae hvert Aar atter at komme tilbage paa Spørgsmaalet om Gagering for de enkelte Embedsmænd. Herer man gaaet accurat den modsatte Vej. Man har givet en Gageringslov, og saa har man sagt: „Ja, nu skulle vi hjælpe efter paa den ved den næste Finantslov.“ Det har man ogsaa gjort; men saa er man atter kommen i Vanskelighed, idet

man har fastsat enkelte Lønninger udenfor denne Lønningsslov. Ja, man kunde lige saa godt have paaberaabt sig en anden Grund. Jeg veed ikke, hvorfor man egentlig henholder sig til Loven af 12te Januar 1858 for at begrunde dette Lønningstillæg. Men det er intet Lønningstillæg, der her er Tale om, det er ene og alene personlige Tillæg. Det er, jo, som bekjendt, den Sag af stor Betydning for vedkommende Embedsmænd; enten det, de oppebære, er en virkelig Gage eller er et personligt Tillæg. Her er intet andet end personlige Tillæg, som altsaa bortfalder ved forhøiet Gage, eller som ialtsald ved hvert Aars Finantslov maae vedtages. Den Sum, som der her er Tale om, er 420 Rbd., og det Mærkværdigste ved det er, at den opløser sig i 3 Dele; den ene er en Sum af 40 Rbd. til den næstældste Professor i Theologien, som ifølge Loven kun vilde komme paa en Gage af 2,860 Rbd.; men da der var andre Professorer i andre Faculteter, som ikke vare saa gamle Professorer som han, men dog kom paa en Gage af 2,900 Rbd., saa syntes man, at man maatte hjælpe derpaa, og saa har man i Henhold til denne Lov foreslaaet, at Gagen skulde sættes til 2,900 Rbd. Men det er netop tværtimod denne Lov, at man tager en saadan Bestemmelse, der gives Intet i denne Gageslov, som kan tyde her paa, at man skal tage Hensyn til Forholdet imellem den ene Professor og den anden, og at man, efterat Overgangen har fundet Sted, skal undersøge, hvorvidt den ene Professor ikke i Forhold til sin Anciennitet har faaet en større Gage end den anden. Den anden Del af den nævnte Sum er 80 Rbd., hvilken jeg berørte ved denne Sags 1ste Behandling; den er ogsaa fremkommen derved, at der var en Professor, som havde eet eller to Aars større Anciennitet end en Professor i et andet Facultet, og saa syntes man, at det ikke gif an, og foreslog da de 80 Rbd.; men det vil være klart for det ærede Thing, at dette ikke er et Lønningstillæg, men ene og alene et personligt Tillæg. Den 3die Post, hvoraf den nævnte Sum bestaaer, er 300 Rbd. til en Professor — Navnet gjør Intet til Sagen. Der er herved den mærkelige Omstændighed, at denne Mand havde